

Juče smo još jednom pružili podršku građanima Kosjerića, učešćem na Tribini pod nazivom „Evropsko i naše smeće u Kosjeriću se spaljivati neće“! Organizator Tribine bio je Ekološki pokret Kosjerić, a svojim učešćem podršku su dali i naši prijatelji iz Beočina, Zlatko Todorčeski iz Ekološkog pokreta Beočin i Predrag Račić iz Udruženja „Pokrenimo opštinu Beočin“.

Prosto su neverovatni rezultati Ekološkog pokreta Kosjerić u kratkom periodu njihovog postojanja!

Od septembra meseca prošle godine, kada su se osnovali, uspeali su da animiraju, ujedine i pokrenu gotovo celu svoju lokalnu zajednicu - građane, lokalnu samoupravu i crkvenu zajednicu, oko zajedničke i pravične ideje odbrane zdravog razume, ličnog dostojanstva i svog, Ustavom garantovanog prava na zdravu i bezbednu životnu sredinu. Ako znamo da ~90% građana ove male Opštine Zlatiborskog okruga živi od malinarstva i eko-turizma, samo možemo pretpostaviti njihovu bojazan za životnu egzistenciju zbog mogućeg daljeg urušavanja životnog ambijenta.

Dozvola Ministarstva građevine cementari za skladištenje „neopasnog otpada“ kao energenta, samo je „vrh ledenog brega“, u šteti koju ova firma čini lokalnom ambijentu. Cementara je vlasnik i dva rudnika, majdana kamena u neposrednoj blizini fabrike, koji su ništa manji zagađivači vazduha! Sirovinu, ugalj i cement prevozi 250 kamiona, koji svakodnevno razvaljuju drumove u Kosjeriću i doprinose daljem zagađenju i teskobi života u otrovnom okruženju!

„Mi najbolje znamo od čega nam narod umire, i stoga ne možemo biti samo nemi posmatrači!“, izjave su paroha Crkvene opštine u Kosjeriću!

U međuvremenu je Ministarstvo povuklo Dozvoju cementari, da bi je ubrzo ponovo izdalo!? Toliko o ozbiljnosti naših institucija!

Javno insistiranje predsednika Opštine Kosjerić da se poštuju lokalne odluke o zabrani spaljivanja otpada, isprovocirao je rukovodstvo cementare na suludu odluku da blokira račun Opštini, i to tako što je sopstvenu donaciju za izgradnju sportske hale pretvorilo u neizmireni dug Opštine Kosjerić!?

Bes „kapitalista“ naglo je splasnulo u suočavanju sa efektima javne kampanje i podrške koju su građani Kosjerića dobijali iz cele Srbije! „Vuk je ogrnuo jagnječju kožu“, pa su jedno jutro osvanule u svakoj kući Kosjerića bogato opremljene brošure cementare o korporativnoj odgovornosti ove fabrike, bezbednosti spaljivanja otpada, poštovanju evropskih standarda i generalnoj dušebrižnosti menadžmenta „Titan“-a! Da ne znamo o kome se radi, pomislili bi smo da je brošuru izdao neki Zavod za zaštitu prirode ili neka uprava Nacionalnog parka!

I resorne institucije i „stručnjaci cementare“ izgleda zaboravljaju „Princip blizine“ iz

Direktive EU o upravljanju otpadom, na koju se toliko pozivaju, po kojem se otpad odlaže na najbližem mogućem mestu na kojem se proizvodi, zbog mogućih rizika iz transporta i višestrukog skladištenja. Subvencije za spaljivanje otpada radi dobijanja energije odnose se samo na bio masu (kuhinjski i baštenski otpad), i da se njihova zloupotreba već kažnjava po zemljama EU (spalionica u Sofiji)! Spaljivanje reciklažnog otpada podriva napore EU u realizaciji principa „Cirkularne ekonomije“, po kojoj se uspostavlja kružni, neprekidni lanac ponovnog korišćenja otpada kroz nove proizvode. Ali za reciklažu treba se dobro angažovati a za spaljivanje otpada, samo potpisati dozvolu i „podeliti subvenciju“!

Preteranim spaljivanjem mešanog otpada ugrožavaju se hiljade radnika u reciklažnoj industriji! Tretman otpada spaljivanjem jeftiniji je od reciklaže što je očigledno jasno Vladi Srbije! Forsiranjem spaljivanja u pespektivi se smanjuju obaveze države prema reciklažnoj industriji, na koju gotovo isključivo koriste zeleni budžet od eko-taksi! Osim, naravno, „sitniša“ kojeg ostave novom ministarstvu, ogromna većina zelenog dinara nestane u magli opšte potrošnje kao parafiskalni namet! - Zašto samo „ogromna većina - zašto ne bi moglo sve“!?

Nedostatak bilo kakve eksterne kontrole sastava otpada koji se spaljuje po Srbiji, naročito u cementarama, pruža operaterima široku mogućnost manipulisanja u spaljivanju različitog neopasnog ili opasnog otpada, sa nesagledivim posledicama po životni ambijent i zdravlje ljudi!

U okolnostima postojanja nedvosmislenih pokazatelja da Vladi Srbije još uvek ni najmanje nije stalo da malo uredi i kontroliše problematiku životne sredine, popuštanje lobiju spalionica u cementnoj industriji Srbije, otvoreno je žrtvovanje ljudi koji žive u njihovoj neposrednoj blizini! Upravo isto onako, kako su žrtvovani građani Obrenovca, Kostolca, Uba, Vrbasa...

Izvor: jutarnjiglasnik